

POEME

I

dimineața vincent își măzgălește
 cu un marker negru un zâmbet pe față
 se dezbracă de pijamale responsabilități
 & de noaptea trecută se privește nud în
 oglindă ca dintr-un tablou de schiele
 dincolo de linia vizibilă trasată de frig
 oamenii își părăsesc apartamentele
 gândacii au rămas locatari pe casa scării
 și-n bucătării lacrimile lui vincent sunt
 nisip care curge prin țevile ruginite
 lumea se decolorează geamul rece e
 BFF-ul lui prin care vede cum vecinii
 își sapă gropi prin grădini și ascultă
 cum picură apa nepotabilă din pereți

II

vincent
 a băut apă nepotabilă din
 clepsidră și-n stomacul lui
 au crescut străduțe cu oameni
 triști zgârie-nori în care corporatiștii
 își așteaptă stresați deadline-ul și
 funcționari care privesc din birouri
 oamenii norii tavanul niciunul dintre
 ei nu mai joacă solitaire în pauze
 puțin scroll pe facebook câteva
 mailuri cu rapoarte despre ce au văzut
 liniștea orașului înghite cântecul
 păsărilor vincent își scarpină
 buricul de care se lovesc rugăciunile
 enoriașilor și gândacii tot ciupesc pe
 dinăuntru pielea lui vincent mușama
 lipicioasă cu pete de cafea și scrum rece

STAREA LUI VINCENT DESCRISĂ CHIAR DE VINCENT

stresul m-a fumat până la filtru
 lasă grijile să dispară pune-le bănuții
 pe ochi, sărută-le.

te-ai odihnit îmbibat de pastile
 gin & whisky și tot felul
 nici tequila nu ar suna prea rău.

pe youtube: Schubert & alții.
 îi lași să cânte în surdina
 ai deadline-uri, părinți de ajutorat
 ce faci cu viața ta, vei fi profesor?
 mai bea...
 caută-ți un job stabil &
 bine plătit
 ai avut visuri?
 rememorează-le și minte-te singur.
 mă doare capul mă plictisesc
 roagă-te la Domnul cere-i mila

te va fuma și el
 până la filtru și
 va arunca chiștocul.

*

HuangHe își îndeasă frunze galbene
 printre dinți
 vom muri beți, Dufu
 îmbrățișează luna neagră
 mângâie-i pletele
 sărută-i buzele umede
 îmbrățișează-ți luna din
 HuangHe – spuse LiBo

și vino cu mine.

*

petalele albe cad în
fântână. frunzele se
fac nămeți și zac nemișcate. libo

dă-ți paharul pe gât
să nu rămâi pe
dinafară, dufu. foșnetul
mătășii ne-ajunge
din urmă.

*

lupii din noi și-au lăsat mustață
unii pedalează și alții se plimbă cu trotineta
în același cerc
și latră la lună. un omuleț pe cerul gurii de care vom
spânzura
idei murdare
ce se vor zbate sacadat
precum acei lupi în lanțurile împletite din aceleași idei.

ADAM

avea cei mai triști ochi pe care i-am
văzut
singurătatea lui ne-a născut
a creat
păsările
care au căzut
pe trotuar lângă
trupurile păpușilor mici
îndesate cu paie.

lumea era nouă
multe lucruri nu aveau nume și
el m-a rugat să le numesc pe toate
dar noi nu vorbeam aceeași limbă.

*

am căutat frumusețea într-un pahar
cu 50 ml captain morgan cola și lime
puțină gheață și m-am văzut pe
mine la 5 ani la țară cum luam puii
de găină din cutie îi aruncam în sus
și îi priveam cum cad. unul și-a rupt

piciorul l-am luat în brațe am închis
ochii în speranța că își va reveni l-am
lăsat jos, dar degeaba
l-am călcat din el a curs zeamă verde
și găinaț am plâns mi s-au lipit pene
pe șlapi și m-am urcat în pat m-am învelit
până la gât și m-am rugat la Dumnezeu
pentru prima oară mi-am băgat mâna
în pahar apoi capul am înnotat până la
mine și m-am luat în brațe.

ULISE

în lidl-ul din bartolomeu e săptămâna mediteraneană
și ulise își face ultimele cumpărături
înainte de a părăsi itaca
vorbește cu casierita cu atâta blândețe
fără efort ca un tată
sau ca marinarii bătrâni
și plătește cu cardul
iaurt grecesc foccacia cu măsline conserve de
ton salată iceberg rucola brânză feta și doze
de cola
l-aș bate pe umăr și i-aș spune
hei ulise nu părăsi itaca
gândește-te cum te va aștepta argos acasă
dând din coadă
și cum va crește telemah
vor scrie despre tine și vei rătăci aiurea
(pentru că îi vei supăra pe zei)
vei vedea umbrele prietenilor tăi undeva
în sicilia
și dante te va trânti în infern
și nu vei părea fericit
și alții îți vor răstălmăci vorbele
vei rătăci trist
barba îți va albi încet
vei avea nisip uscat pe haine
nu știi chinul pe care-l vei simți
când velele vor fi umflate de amintiri
și când sufletul îți va fi singura cârmă
vei rămâne părăsit pe mare
și noaptea cu amărăciune îți
vei vedea tovarășii
pierduți
dar vei sta de vorbă cu morții
te vei și distra probabil
soția te va aștepta telemah va crește
tu nu vei îmbătrâni
dar argos...
ulise gesticula lent

i se blocase cardul
 și îi convingea pe ai lui să
 mai aștepte la coadă.
 stai acasă ulise
 găsește-ți o slujbă modestă
 iubește-ți nevasta
 du-ți copilul dimineața la școală
 stai lângă argos
 și bea-ți cola liniștit

FURIE & ALTELE ÎNTR-UN RESTAURANT DE LUX

16 ore de muncă în weekend (stat în picioare)
 debarasezi mese aranjezi scaune
 te plimbi cu meniuri în mână
 cu farfurii & pahare și
 te uiți în jur

ospătari, barmani, clienți.
 și pe primul individ care-ți
 iese în cale l-ai bate și
 l-ai sugruma pe fraier cu
 papionul tău negru de picol
 și l-ai trânti cu capul în
 farfuria aia cu paste &
 fructe de mare i-ai
 îndesa pe toți într-un
 pahar murdar și l-ai
 sparge în multe cioburi
 pe care le ascunzi
 ca să nu dai cu
 mătura aia de căcat
 și te-ai duce la manager
 și l-ai strânge cu cravata
 aia până i-ar bubui
 burdihanul ca o piñata
 din care cad mașe
 bomboane și scame
 și ai rupe fiecare pagină
 din meniurile alea grele
 și le-ai pune pe foc
 cu plăcerea sinistră
 a unui inchizitor spaniol
 pe jumătate orb da
 și ai avea nevoie
 să spargi ceva pahare
 farfurii sticle scumpe
 de vin dom perignon etc.
 etc.
 cioburile le-ai îngropa
 lângă flori și le-ai uda
 cu urina ta caldă dar

eu mă uit în jur
 strâng din dinți
 aștept salariul
 și în 10 ore
 examenul la istoria
 literaturii române

*

*Caminante, son tus huellas
 el camino y nada más;
 Caminante, no hay camino,
 se hace camino al andar
 (A. Machado)*

mi-amintesc sala de clasă orele de română
 prima zi de liceu
 privirea ageră și tăioasă de după ochelari
 zâmbetul încadrat în perimetrul unui cioc
 și discuțiile la țigară din pauză eu nu fumam
 strânge 50 de lei și mergem să-ți fac bibliotecă
 am strâns
 și am mers la anticariat
 și am pierdut câteva ore
 și am întors pe toate părțile istoria literară
 i-am amețit pe homer & hesiod
 și-am înțeles de ce rătăcea odiseu
 apoi nu ne-ai mai fost diriginte
 nici profesor
 și te-au internat
 și toată lumea îmi spunea să nu te vizitez
 mai puțin tata care îmi spunea
 să te vizitez
 dar n-am mai putut

câteva păsări zboară în V
 deasupra capului meu
 și se rotesc
 în preajma unui copac

mă apropii timid
 aerul împovărat îmi arată înaintea ochilor
 un copac sfâșiat de strigătele corbilor
 și-n palmă mi-au crescut
 rădăcini și urme de cretă

nu te uita acum doamne
 sunt bine ca-ntr-un poem
 de anne sexton în care
 știi tu

